

JE KAN DE POT OP!

Toneelstuk in 3 bedrijven voor kinderen vanaf 6 jaar

door

WOLF ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JE KAN DE POT OP!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WOLF ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANTON STOPPELMAN/ TOVENAAR SIEPEL

MARLOES STOPPELMAN, zijn vrouw /FEE JOLANDA

TINEKE: een klant / HEKS HELLEDORA / CORNELIA

MARIJKE, een klant/ ELF ISMENE

SLIMME WIMPIE / RIDDER KNOL

FLORIS, zijn paard (*2 spelers*)

ELF CALAMINTA

JUFFROUW BIET

JUFFROUW BARTELS

JUFFROUW BROOD

JUFFROUW BESCHUIT

WETHOUDER

8 dames en 5 heren

(HELLEDORA en CORNELIA kunnen ook door 2 dames worden gespeeld)

DECOR:

Op het toneel staat een winkel met alle soorten feestartikelen zoals papieren slingers, lampions, maskers en poppen, costumes, hoeden, etc.

EERSTE BEDRIJF

ANTON: Vijfentwintig jaar zitten we hier al en maken poppen en maskers en wat maar nodig is voor een toneelstuk. Wie moeten ze hebben als er een feest is? Anton Stoppelman! En als het weer kermis is, hè, bij wie moeten ze zijn?

MARLOES: Bij jou natuurlijk.

ANTON: Juist. En bij bruiloften? Of als ze zin hebben gewoon eens gek te doen? Anton, zeggen ze dan, Anton, heb je niet iets waarin ik hellemaal niet meer te herkennen ben en totaal uit mijn bol kan gaan? En dan zeg ik: Anton Stoppelman heeft het, Anton Stoppelman maakt het, Anton Stoppelman zorgt ervoor!

MARLOES: Geen verjaardag en geen bruiloft zonder jou, zeg ik maar. Ons kunnen de mensen niet missen. Gisteren nog zag ik Klaartje, dat valse kreng van een buurvrouw, die jaloeerse kat. Klaartje, zei ik, onze Anton kunnen ze niet missen, geen dag! En wat zei ze? Nou, wat denk je dat ze zei?

ANTON: En wat zei ze?

MARLOES: Wat ze zei? Het is heel goed wat er met jullie gaat gebeuren. Altijd die rotherrie om dat huis. Wat zal ik van de rust genieten, straks als ze d'r zin gekregen hebben!

ANTON: Had ze last van de herrie? Welke herrie? Als ze last van de herrie had, dan had ze wat kunnen zeggen.

TINEKE (op): Dag Marloes, dag Anton. Ik was daarnet bij de bakker en jullie kunnen je niet voorstellen wat ik daar hoorde.

MARLOES: We willen helemaal niet weten wat je hoorde. 't Gaat me totaal niet aan wat je hoorde, het laat me gewoon Siberisch koud. Maar eh, zeg eens, wat hoorde je eigenlijk?

TINEKE: Ik stond op mijn beurt te wachten voor twee volkoren en wat krentebroodjes. 't Zal je maar gebeuren dat je precies op zondag geen brood meer hebt en je kunt nergens meer terecht. Twee weken geleden nog kwam ik toch zomaar zonder een enkel stukje brood te zitten. Gelukkig had mijn buurvrouw nog wat, je weet wel, die met dat babytje dat zo schreeuwt.

ANTON: Dus je stond gewoon te wachten.

TINEKE: Ja, op mijn beurt.

MARLOES: Omdat je brood wilde kopen.

TINEKE Ja, en ik dacht nog....

MARLOES: Dat je brood wilde kopen, omdat je niet zonder brood wilt komen te zitten.

TINEKE: Ja, precies. Het is zoals je het zegt. En ik was net aan de beurt en toen hoorde ik dat een vrouw naast me zei.... ze zei...

(begint te snotten)

MARLOES. Nou, nou, nou, niet meteen huilen. Zo erg kan het toch niet zijn. Anton, geef me die lap eens uit de mand. Ze snottert me de hele boel nog onder.

TINEKE: Ik vind, huuuu! Ik vind het toch zo gemeen, huuu...

ANTON: Hou maar op te janken, Tineke, dat helpt toch niet. Trouwens 't stond gisteren al in de krant.

TINEKE: Het is dus toch waar wat ze zei. Dat jullie weg moeten en dat op jullie plaats een grote supermarkt gaat komen, huuuuu!

MARIJKE *(op)*: Ik vind het een schandaal, zeg, hartstikke gemeen! Dag Marloes, dag Anton. Wat ze nou van plan zijn, daar lusten de honden geen brood van. Ze beslissen maar raak daar in de gemeenteraad. De gemeente krijgt veel meer geld als hier zo'n moderne winkel komt. Economisch verantwoord noemen ze dat. Alles moet wijken voor de welvaart. En wat de mensen wordt afgenomen, daar wordt niet over gepraat.

MARLOES: De gezellige winkels verdwijnen. Hier spreek je elkaar nog eens, je begrijpt elkaars moeilijkheden en je leeft mee. En wat krijg je nu? Overal hebben de mensen haast, ze zijn allemaal onverschillig geworden, niemand kent elkaar meer.

ANTON: Ja, zo gaat dat.

TINEKE: Huuuuu!

ANTON: Maar ik, Anton Stoppelman, ik laat me niet zo maar weggagen. We zullen er iets op moeten vinden. Maar wat?

TINEKE. Grrr, tshoe! *(snuif luidruchtig haar neus)*

MARIJKE: Hé, daar komt Wimpie, slimme Wimpie. Hij komt hier naar toe. Misschien verzint die er wel wat op.

WIMPIE *(op)*: Dag allemaal. Morgen is mijn moeder jarig. 't Mens wordt vijfenzeventig. We gaan de boel op stelten zetten en nou hebben we toch wat leuks bedacht, je lacht je te blubber.

MARLOES. We lachen ons te blubber.

WIMPIE: Anton, je hebt toch van die fantastische feestneuzen, daar heb ik twaalf stuks van nodig en vierentwintig toeters. Dat mens begint wat doof te worden. Dus ik dacht: als we nu allemaal met die toeters om 6 uur 's ochtends, - man, het is om je krom te lachen...

MARLOES: Ja, we lachen ons allemaal krom!

ANTON: Je bent net op tijd, Wimpie. Nog even en er zijn geen feestneuzen meer en ook geen toeters.

WIMPIE: Watte.... eh, watte? Geen feestneuzen meer?

TINEKE: En ook geen toesese...toeoe....toeseoeters! *(lang gerekte uithaal)*

ANTON: Alles moet weg.

MARLOES: Want wij moeten weg.

MARIJKE: Geen maskers en geen poppen..

TINEKE: Geen hoeden en geen rokken..

MARIJKE: Geen glazen en geen kruiken..

TINEKE: Geen feestneuzen en pruiken..

MARIJKE: Geen slingers en geen kaarsen..

TINEKE: Geen eitjes voor de Pasen..

WIMPIE: Alle donders en bliksems. Ik dacht nog bij mezelf, dacht ik, dat kan toch niet waar zijn, dat zal toch niet gebeuren dat jullie weg moeten na al die vele, vele jaren dat jullie hier zitten! Ik hoorde zoiets, maar ik dacht, nee toch, dat is vast een abuis, dat is natuurlijk een flauw grapje, daar heeft iemand de lolbroek willen uithangen, ze hebben jullie gewoon op stang willen jagen. Het is toch niet waar? Neeeee!

MARLOES: Het is waar, Wimpie.

ANTON: Maar officieel van de kant van de gemeente hebben ze ons nog niets gezegd.

WIMPIE: Weg, zomaar weg. Niet te geloven. Zo ineens, pardoes, pats boem, foetsie? En gaan jullie daarmee accoord?

MARLOES: We moeten wel, ben ik bang!

WIMPIE: Dus jullie leggen je er bij neer, jullie kiezen zo gezegd eieren voor jullie geld, jullie halen bakzeil, jullie geven het zomaar op?

ANTON: Dat is het nou precies. Daarnet zei ik nog tegen mijn vrouw: Marloes, zei ik, ik, Anton Stoppelman, leg me er niet bij neer. Mijn vader was poppenmaker, mijn grootvader maakte poppen en we speelden overal, op straat en in theaters, waar ze ons maar wilden hebben. Nee, Anton Stoppelman legt zich er niet bij neer. Nooit!

WIMPIE: Ha, dat is helemaal onze Anton. Zo ken ik je weer, ouwe.

ANTON: 't Is alleen zo, zie je, 't is nogal plotseling, het komt zo op je af en dan weet je niet precies....

WIMPIE: Hoe je de zaak moet aanpakken, is het niet?

MARLOES: Ja, zo zit het ongeveer, hè Anton?

ANTON: Nu je het me zo op de man af vraagt moet ik eerlijk toegeven..

WIMPIE: Dat je nog niet weet hoe de soep gekookt wordt. Man, dat is toch heel simpel, Anton. Ik weet daar wel wat op.

ANTON: Wat weet je daar wel op.

WIMPIE: Luisteren jullie nu eens allemaal. Zonder inspraak kan de gemeente geen beslissing nemen. De burger heeft ook zijn rechten. Hij kan meepraten; hoeft het niet eens te zijn met alles wat er besloten wordt.

ANTON: Meen je dat nou?

MARLOES: Geloof je dat nu werkelijk?

MARIJKE: Hij houdt je voor de gek!

TINEKE: Hij neemt je in de maling, Anton!

MARIJKE: En als je het er niet mee eens bent, wat dan?

TINEKE: Ga je dan naar hen toe en zeg je dan: "ik ben het er niet mee eens"?

WIMPIE: Wacht nou effe, niet zo heet gebakerd.

TINEKE: Ik vind het toch zo gemeen.

MARIJKE: En zo onrechtvaardig.

WIMPIE: Het enige wat jullie moeten doen is dat jullie zo'n honderd handtekeningen moeten verzamelen van allemaal mensen die het er ook niet mee eens zijn.

MARLOES: Ha, ha, ha, dat is een goeie, zeg. En hoe denkt onze Wimpie dat voor elkaar te krijgen? Bij iedereen aanbellen misschien en vragen of ze alsjeblieft niet eens willen zijn met een of ander idioot raadsbesluit waarvan ze waarschijnlijk nog nooit hadden gehoord?

TINEKE: Dat is misschien zo gek nog niet.

WIMPIE: Ik weet wat beters. Wij gaan bekend maken dat we een grote aktie houden. Wij gaan niet naar de mensen toe; nee, zo gek is slimme Wimpie nu ook weer niet, nee, de mensen komen naar ons!

ANTON: Ha, ha, ha, ik zie het al, dag meneer, ik ben gekomen om even mijn handtekening te zetten, daar had u toch om gevraagd?

WIMPIE: Luister nou effe, man. Je moet me niet zo vaak in de rede vallen. Je moet een mens even laten uitpraten.

MARIJKE: Ga door, Wimpie; we zijn dol nieuwsgierig.

WIMPIE: Ja, maar als hij me voortdurend zit te onderbreken.

TINEKE: Wimpie, toe nou.

WIMPIE: Ik kan het ook niet vertellen.

MARLOES: Doe niet zo flauw, Wimpie. Wat had je gedacht. Hoe komen de mensen naar ons toe?

WIMPIE: Nou, vooruit dan. Maar als ik weer plotseling uit mijn concentratie gehaald word dan betekent dat: aju paraplu!

ANTON: Neem me niet kwalijk. Ik wou echt niet rot doen, Wimpie, maar je kunt wel begrijpen hoe ik me voel in die toestand.

WIMPIE: Nou, dan zal ik mijn ruime hart weer laten spreken. Aanstaande zaterdag gaan we hier pal voor de winkel een toneelstuk opvoeren en iedereen die komt krijgt een velletje papier waarop staat dat hij het er niet mee eens is dat jullie moeten vertrekken. Dat moet je ondertekenen.

ANTON: Wel heb ik van mijn leven, een toneelstuk!

WIMPIE: Precies.

MARLOES: Hier voor de winkel?

WIMPIE: We gaan een podium bouwen. De schotten levert Blauwnagel.

TNEKE: Ah, ik snap het. De mensen komen hier naar toe om een toneelstuk te zien, helemaal gratis en moeten daarvoor als dank zo te zeggen hun handtekening zetten.

WIMPIE: Meissie, je hebt het helemaal in je.

MARIJKE: Dat is een leuk idee. Costumes en maskers hebben we hier genoeg.

MARLOES: En Anton bedenkt wel een verhaal. We moeten ons helemaal onherkenbaar maken.

ANTON: Ik herinner me nog een heel raar verhaal. 't Is eigenlijk een soort sprookje.

MARLOES: O, ik krijg nu al de kriebels. Ik zie me al rondhuppelen als fee.

TINEKE: Ik ben dan de heks met zo'n valse schaterlach, die als maar giftige drankjes klaarmaakt.

MARLOES: En Anton is de tovenaar. Die betovert de hele boel.

WIMPIE: Ho, ho, ho. Niet zo hard van stapel lopen. Anton, jij gaat even naar de krant en je zorgt dat het grote nieuws op tijd er in komt.

ANTON. En dan gaan we meteen de rollen verdelen. Misschien moeten we nog een paar mensen erbij hebben. Maar wat kunnen we het beste in de krant laten zetten?

WIMPIE: Zoiets als: Zaterdagmiddag om twee uur, grote sensatie! Spannend liefdesdrama met ongekende hartstochten! Griezelige avonturen met uitbundig gelukkig einde. Komt allen voor de winkel van Anton.

MARIJKE: Ik word niet goed. Ik voel me misselijk van de zenuwen.

TINEKE: Ze hoeven je toch niet te zien. Daar zijn de maskers toch voor. Dat is juist zo leuk.

ANTON: Jongens, daar komt iemand deze kant op. Ik denk dat... zou de wethouder wel eens kunnen zijn. Marijke, Tineke en Wimpie, gaan jullie maar naar de achterkamer. Hij hoeft jullie niet te zien.
(*Marijke, Tineke en Wimpie af*)

WETHOUDER (*op*): Eh, ik wens u een goede middag, mevrouw Stoppelman en ook u, meneer Stoppelman.

ANTON: Dag, meneer de wethouder, een feestje, edelachtbare?

WETHOUDER: Eh.. tja, nee.

ANTON. Iemand jarig misschien?

WETHOUDER: Eh, tja, nee, nee!

MARLOES: Ik weet het. U gaat de bloemetjes eens buiten zetten.

ANTON: U gaat zich losrukken uit de dagelijkse sleur van het saaie en eentonige kantoorleven.

WETHOUDER: Eh, tja nee, ik wilde zeggen, tja...

ANTON: Gewoon eens lekker de gek uithangen op een fuifje, is het niet?

WETHOUDER: Nee, helaas nee, tja.

ANION (*pauze*): Tja.

MARLOES (*pauze*): Tja.

WETHOUDER: Mooi weertje vandaag, vindt u niet?

ANTON: Een wokje hier en daar, tja.

WETHOUDER: Tja.

MARLOES: Je moet er mee zien te leven, vindt u niet, edelachtbare?

WETHOUDER: Wolkjes genoeg, mevrouw. Een windje hier en daar.

Mijn grootmoeder zei altijd: "daar waar wolken zijn is ook schaduw"

MARLOES: Zo is het. Maar gaat u toch zitten.

WETHOUDER: Ik kom eigenlijk voor iets anders.

ANTON: Geen feestje?

WETHOUDER: Eh, neen.

MARLOES: Geen verjaardag?

WETHOUDER: Ik.. eh.. tja.. helaas.

ANTON: Nou, vooruit met de geit. Zeg maar, wat heeft u op uw hart?

WETHOUDER: Tja, tja, de kogel moet nu maar door de kerk.

MARLOES: De kogel? Welke kogel?

WETHOUDER: Ik bedoel maar te zeggen, het moet er nu eens van komen.

MARLOES: Wat scheelt er aan, meneer de wethouder? Zo te zien zit u aardig in de moeilijkheden.

WETHOUDER: Ik ben gekomen om u te zeggen, om u te zeggen... tja.

ANTON: Om ons te zeggen..... Gaat u door..... het begin is er.

WETHOUDER: Op mij rust de zware taak u op de hoogte te brengen, helaas tot onze spijt en met diepe gevoelens van medeleven, innerlijk bewogen, het besluit van onze gemeenteraad. Tja.

ANTON: En, edelachtbare, wat mag dat besluit dan wel zijn?

WETHOUDER: Het is in het belang van de werkgelegenheid in het bijzonder, tja, en van de gemeente en de ganse bevolking in het algemeen, dat men in dit licht gezien, heeft moeten besluiten onder de huidige omstandigheden... tja.

ANTON: Dat onder de huidige omstandigheden in het algemeen en in de huidige situatie in het bijzonder wij hier weg moeten!

WETHOUDER: Tja...

MARLOES: En als de huidige bevolking dat nu eens niet wil?

WETHOUDER: Mevrouw, we dienen onze belangen te behartigen.

ANTON: Alles voor de welvaart. Meer bezit, meer rijkdom. Steeds

maar meer; tot we er in stikken. Geld, geld. Steeds maar neer. En als het doel bereikt is? Kijk maar naar de rijken, ze hebben elkaar niets meer te zeggen en komen om van verveling. En innerlijk, met zijn verstand zo te zeggen, wordt de mens armer en armer.

WETHOUDER: U ziet het wel heel erg donker in.

ANTON: Voor de rijke toekomst, voor de welvaart, alles moet er voor wijken en dan geeft het niet, dat wij zo maar de deur uit worden gezet. Zal ik u eens wat zeggen, wethouder? Vandaag zet ik u de deur uit. U bent nog niet van me af! Ik laat me niet als een hond hier weggagen. Gaat u maar terug naar de gemeente en zeg hun dat Anton Stoppelman nog van zich zal laten horen!

WETHOUDER: Tja, als u er zo over denkt dan zal ik dat moeten rapporteren.

MARLOES: Gaat u maar. We redden ons wel.

WETHOUDER: Het spijt me, dat het zo moet gaan. Mevrouw, meneer, totziens. *(af)*

ANTON: Vooruit Marloes, aan de slag. Zaterdag is onze opvoering al. Hij zal er nog van opkijken wat onze huidige bevolking onder de huidige omstandigheden wil. Men zal het besluit tja, moeten herzien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto